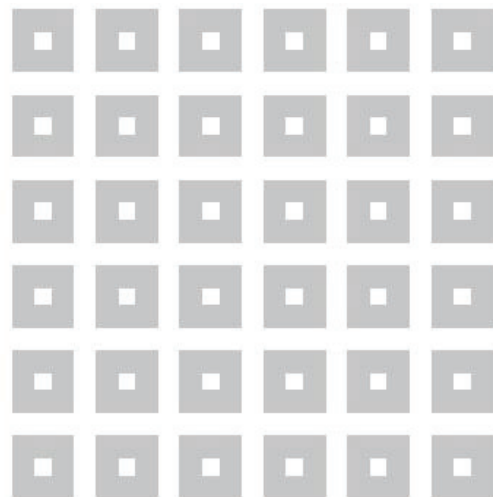
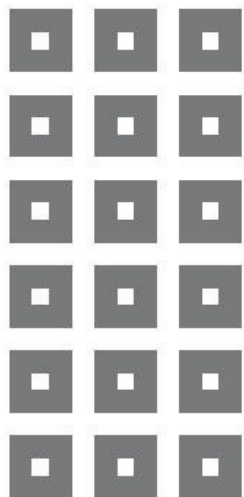

Gemeente Cromstrijen

**Bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2013 –
6e herziening – Natuurcompensatiegebied t.b.v.
dijkversterking HW'**

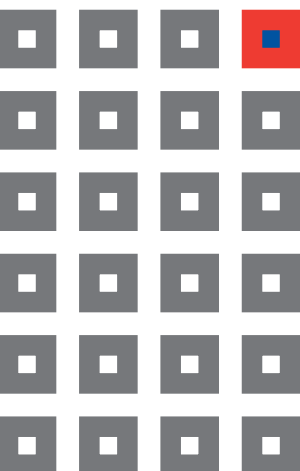
Vastgesteld

21 maart 2017

Gemeente Cromstrijen

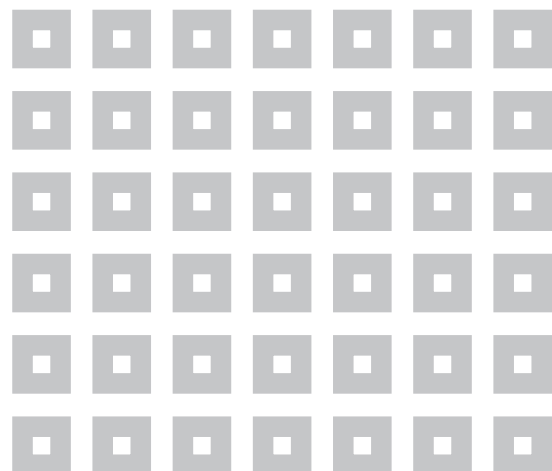
Bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2013 - 6e herziening – Natuurcompensatiegebied t.b.v. dijkversterking HW'

Vastgesteld

Inhoud:

- Toelichting

werknummer: 889.005.00
datum: 21 maart 2017
bestand: J:\889\005\00\3 Projectresultaat\c. vaststelling

Procedureoverzicht

Fase	Datum
concept-ontwerp	6 mei 2016
Ontwerp	21 oktober 2016
<i>Terinzagelegging</i>	24 oktober tot en met 6 december 2016
Vastgesteld	21 maart 2017

KuiperCompagnons BV

Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Architectuur, Landschap
Rotterdam

Inhoudsopgave van de toelichting

Deel A Inleiding

1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding en doel van het plan	1
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	1
1.3	Voorgaande bestemmingsplannen	2
1.4	Leeswijzer	2

Deel B Planbeschrijving

2	Planbeschrijving	6
2.1	Bestaande situatie	6
2.2	Ontwikkelingen	6
2.3	M.e.r.	9
2.4	Juridische aspecten	10
2.4.1	Planmethodiek	10
2.4.2	Regels	10
2.4.3	Geometrische plaatsbepaling	12

Deel C Verantwoording

3	Ruimtelijke Ordening	13
3.1	Kader	14
3.1.1	Rijksbeleid	14
3.1.2	Provinciaal beleid	16
3.1.3	Regionaal beleid	17
4	Natuur	18
4.1	Kader	18
4.1.1	Rijks- en provinciaal beleid	18
4.1.2	Gemeentelijk beleid	20
4.2	Onderzoek	20
4.3	Conclusie	22
5	Water	23
5.1	Kader	23
5.1.1	Europees en rijksbeleid	23
5.1.2	Provinciaal beleid	24
5.1.3	Beleid waterbeheerder	25
5.2	Onderzoek	25
5.3	Conclusie	26
6	Archeologie en cultuurhistorie	27
6.1	Archeologie	27

6.1.1	Kader	27
6.1.2	Onderzoek	27
6.1.3	Conclusie	28
6.2	Cultuurhistorie	28
6.2.1	Kader	28
6.2.2	Onderzoek	29
6.2.3	Conclusie	29

7 Milieu 30

7.1	Algemeen	30
7.2	M.e.r.-beoordeling	30
7.2.1	Kader	30
7.2.2	Afweging en conclusie	30
7.3	Bodemkwaliteit	30
7.3.1	Kader	30
7.3.2	Onderzoek	31
7.3.3	Conclusie	32
7.4	Externe veiligheid	32
7.4.1	Kader	32
7.4.2	Onderzoek	34
7.4.3	Conclusie	34
7.5	Akoestische aspecten	35
7.5.1	Kader	35
7.5.2	Onderzoek	35
7.5.3	Conclusie	35
7.6	Luchtkwaliteit	35
7.6.1	Kader	35
7.6.2	Onderzoek	36
7.6.3	Conclusie	36
7.7	Overige belemmeringen	36

Deel D Uitvoerbaarheid en procedure

8 Uitvoerbaarheid 38

8.1	Economische uitvoerbaarheid	39
8.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	39

9 Procedure 40

9.1	Vorbereidingsfase	40
9.2	Ontwerpfase	40
9.3	Vaststellingsfase	41

Bijlagen bij de toelichting

- Bijlage 1: Quickscan Flora- en faunawet natuurcompensatiegebied Hoeksche Waard, Bureau Viridis, projectnr. 2015-01, d.d. 20-04-2016
- Bijlage 2: Natuurcompensatie EHS, Dijkversterkingen Spui Oost en Hoeksche Waard Zuid, RoyalHaskoningDHV, registratienr. LW-AF20130903, d.d. september 2013

- Bijlage 3: Aanvulling Passende Beoordeling, Dijkversterking Hoeksche Waard Zuid, RoyalHaskoningDHV, registratienr. BL-RD20140025, d.d. 5 februari 2014
- Bijlage 4: Indicatief en verkennend bodemonderzoek Lange Boomweg en HogeZandsche Poldersekade te Numansdorp, rapport 20121381/rap01, d.d. 11 april 2013
- Bijlage 5: Zienswijzerapportage

Deel A: Inleiding

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel van het plan

In Nederland is de bescherming tegen overstromingen van levensbelang en is daarom ook bij wet vastgelegd in de Waterwet. Delen van de primaire waterkering (dijken) aan de noordelijke oevers van het Haringvliet en het Hollands Diep voldoen momenteel niet aan de veiligheidseisen die daar vanuit de wet aan gesteld worden. Daarom is een dijkversterkingsproject gestart. Het traject Hoeksche Waard Zuid en Spui Oost maken deel uit van de ring van waterkeringen die de Hoeksche Waard moet beschermen tegen overstromingen. De dijkversterking Hoeksche Waard Zuid beslaat in totaal ruim 11 kilometer dijk. De dijkversterking Spui Oost betreft een traject van 8,3 kilometer.

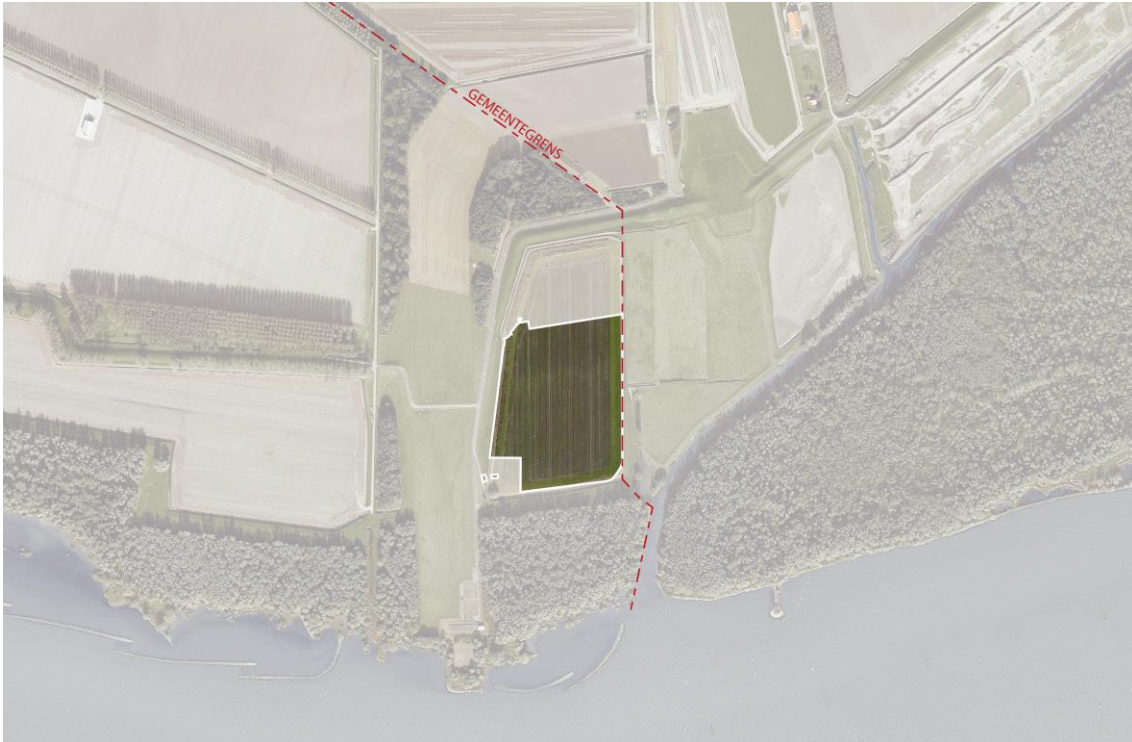
Met de dijkversterking zullen natuurwaarden verloren gaan, die gecompenseerd moeten worden. Omdat deze natuurcompensatie niet in de geldende bestemmingsplannen 'Landelijk gebied 2013' en 'Windturbinepark Hogezaandse Polder 2014' passen, is specifiek voor de natuurcompensatie dit bestemmingsplan opgesteld.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het gebied waar de natuurcompensatie plaatsvindt ligt aan de zuidrand van de Hoeksche Waard (Afb. 1), en ten noorden van de rivierarm het Hollands Diep. In detail ligt het gebied op het perceel aan de Hoogezandsche Poldersekade nabij de buisleidingenstraat en op de grens van gemeente Cromstrijen en gemeente Strijen (Afb. 2). Het plangebied wordt begrensd door de grens van het natuurcompensatiegebied.

Afb. 1 Ligging plangebied in de omgeving

Afb. 2 Ligging plangebied in detail

1.3 Voorgaande bestemmingsplannen

Het nieuwe bestemmingsplan vervangt ter plaatse het geldende bestemmingsplan “Landelijk gebied 2013” (vastgesteld op 2 juli 2013 door de raad van gemeente Cromstrijen) en het bestemmingsplan “Windturbinepark Hogezaandse Polder 2014” (vastgesteld op 29 maart 2016 door de raad van gemeente Cromstrijen).

1.4 Leeswijzer

Deze toelichting bestaat uit vier delen. Dit deel, deel A, bevat een aantal algemene planaspecten. Hierna volgt deel B. Daarin vindt de planbeschrijving plaats en wordt tevens een toelichting gegeven op de bestemmingsmethodiek. Deel C vormt feitelijk de achterliggende onderbouwing voor de keuzes die in deel B worden gemaakt ten aanzien van, onder andere, ruimtelijke ordening, natuur en landschap, water, archeologie en cultuurhistorie en milieu. In deel D, tenslotte, wordt de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan aangetoond en wordt ook ingegaan op het overleg- en inspraaktraject.

Deel B: Planbeschrijving

2 Planbeschrijving

2.1 Bestaande situatie

De polder waar natuurcompensatie plaatsvindt is 6,4 ha groot en ligt in directe nabijheid van de dijkversterking Hoeksche Waard Zuid. De polder wordt in de huidige situatie door een zomerkade afgescheiden van de dagelijkse invloed van het Hollands Diep. Het gebied ligt ingeklemd tussen buisleidingstraten en natuurgebieden die tot de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) behoren, thans Natuurnetwerk Nederland (NNN). Het gebied ligt buitendijks. Aan de west-, noord- en oostkant ligt het gebied in de veiligheidszone van de buisleidingstraten. Aan de noordkant wordt de polder begrensd door een dijk die als primaire waterkering fungeert. Momenteel heeft de grond de bestemming 'Agrarisch' en wordt ook als zodanig gebruikt. In de zuidwesthoek staan twee opslagcontainers die tevens dienst doen als kantinevoorziening. Ten westen van het plangebied, maar wel binnen de invloedssfeer, ligt het (nog te realiseren) Windturbinepark Hoge Zandse polder, waarvoor op 29 maart 2016 het bestemmingsplan is vastgesteld.

2.2 Ontwikkelingen

Als gevolg van de dijkversterkingsprojecten Hoeksche Waard Zuid en Spui-Oost gaat EHS-grond verloren. In principe zijn ingrepen ter plaatse van de EHS niet toegestaan die de wezenlijke kenmerken en waarden significant aantasten. Hiervoor geldt echter een 'nee-tenzij'-regime. Dat wil zeggen dat de grond die verloren gaat als EHS elders gecompenseerd dient te worden, waarbij afhankelijk van de natuurwaarde een kwaliteitstoeslag geldt.

Compensatie van natuur vindt bij voorkeur plaats door fysieke compensatie met dezelfde natuur-, recreatie- of landschapswaarden als die door de ingreep verloren zijn gegaan aansluitend aan of nabij het gebied van de ingreep met dien verstande dat een duurzame situatie ontstaat. Als de ontwikkeltijd van de vervangende natuur-, recreatie- en/of landschapswaarden meer dan vijf jaar bedraagt, moet de fysieke compensatie worden vermeerderd met een kwaliteitstoeslag in hectares. Deze kwaliteitstoeslag bedraagt 1/3 bij een ontwikkeltijd tussen 5 en 25 jaar en 2/3 bij een ontwikkeltijd tussen 25 en 100 jaar. In de door rijk en provincies opgestelde Spelregels EHS is de ontwikkeltijd per natuurstype aangegeven.

Bij de dijkversterkingsprojecten Hoeksche Waard Zuid en Spui-Oost gaat in totaal 4,76 ha EHS-grond verloren. Deze grond bestaat uit verschillende natuurwaarden met afwijkende kwaliteitstoelagen. De totale compensatieopgave inclusief kwaliteitstoeslag bedraagt 5,98 ha (zie de hierna volgende tabel). Met de ontwikkeling van de polder aan de Hoogezandsche Poldersekade (circa 6,4 ha) wordt ruim voldoende voldaan aan de compensatieopgave.

Natuur-beheertype	EHS die verloren gaat a.g.v. dijkversterking Hoeksche Waard Zuid	EHS die verloren gaat a.g.v. dijkversterking Spui Oost	Kwaliteits-toeslag	Compensatie-opgave	Te compenseren natuur-beheertype
Kruiden- en faunairijk grasland	0,13 ha	1,81 ha	33,33%	2,59 ha	Kruiden- en faunairijk grasland

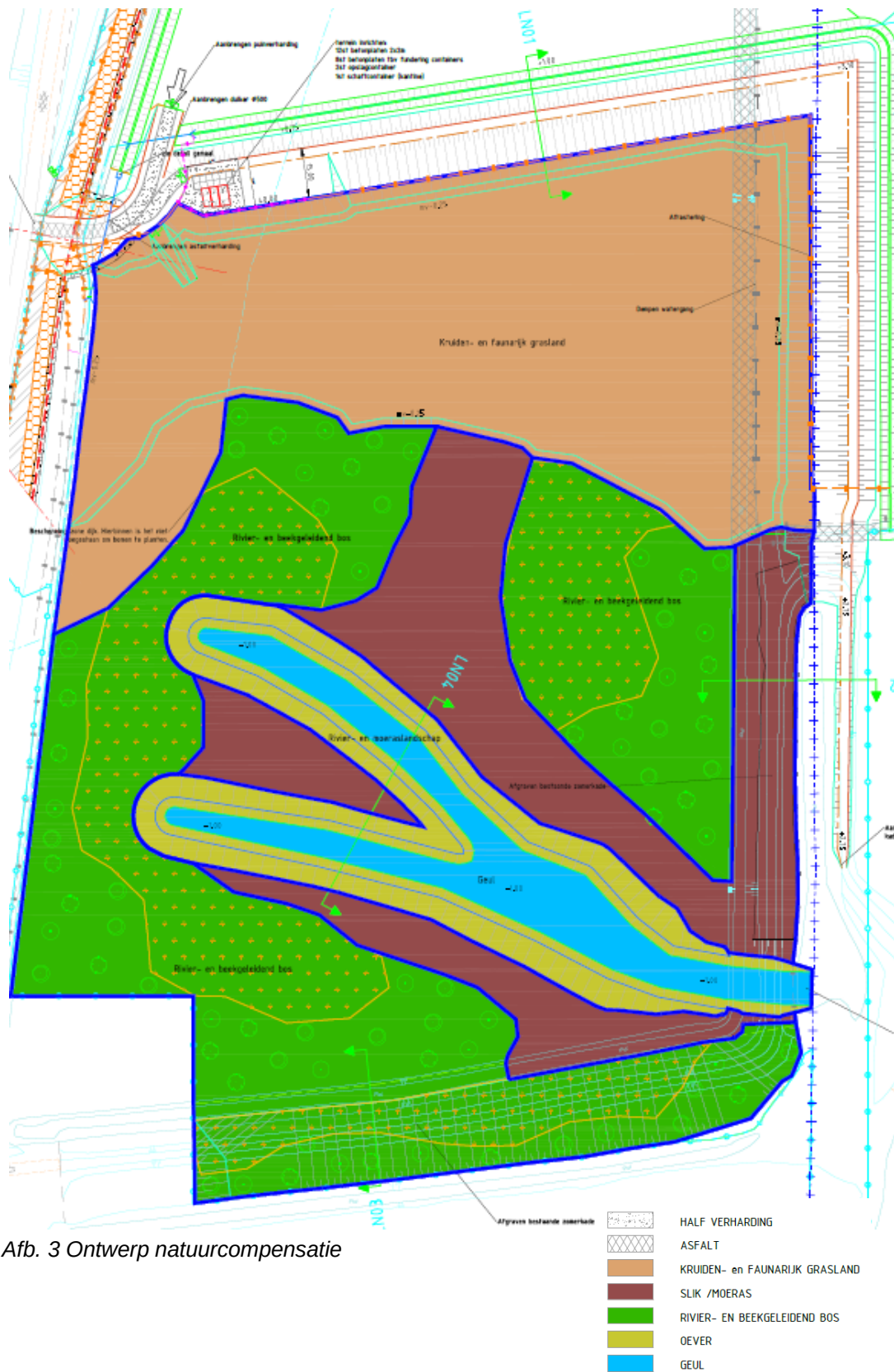
Vochtig weidevogel-grasland	0,02 ha	0 ha	33,33%	0,03 ha	Kruiden- en faunarijk grasland
Vochtig bos met productie	1,08 ha	0 ha	Geen	1,08 ha	Ooibos
Rivier- en moeras-landschap	0,96 ha	1,03 ha	33,33%	2,29 ha	Rivier- en moeras-landschap
Totaal	1,92 ha	2,84 ha		5,98 ha	

Door de zomerkade door te steken, doet de voor het gebied karakteristieke overstromingsdynamiek zijn intrede. De overstroming wordt versterkt door de aanleg van een geul door de zomerkade het gebied in. Het laagste gebied zal hierdoor dagelijks overstroomd en droogvallen in de zomer bij lage afvoeren. Hier ontstaan slikken langs de geul en/of moeras. Langs de randen zijn goede omstandigheden voor ontwikkeling van ooibos.

In het gebied zal 2,0 hectare kruiden- en faunarijk grasland worden aangelegd. 2,4 hectare bestaat uit rivier- en beekbegeleidend bos (Ooibos). Ten slotte zal 2,0 hectare uit rivier- en moeraslandschap (oever, geul, slik/moeras) bestaan.

Kruiden- en faunarijk grasland omvat graslanden die kruidenrijk zijn, maar niet tot de schraallanden, vochtig hooiland, zilt grasland en overstromingsgrasland of glanshaverhooiland behoren. De vegetatie kan behoren tot allerlei verbonden van graslandvegetaties; onder meer kamgrasvegetaties of de meer algemene witbolgraslanden. Het betreft grasland, de grasachtigen zijn dominant, maar kruiden en mossen hebben een oppervlakteaandeel van tenminste 20%. Voor de optimale ontwikkeling van het kruiden- en faunarijk grasland dient de toplaag van circa 0,25 cm afgeroofd te worden. Na het grondwerk dient maaisel verspreid te worden van hooi afkomstig van goed ontwikkelde kruiden- en faunarijke grasland. Dit van een natuurterrein vanuit de omgeving, bijvoorbeeld APL-polder (oeverlanden).

Rivier- en beekbegeleidend bos (valt ook onder type rivier- en moeraslandschap). Om de ontwikkeling van ooibos en rivier- en moeraslandschap mogelijk te maken moet de hydrodynamiek in het gebied vergroot worden door delen van het gebied dagelijks te laten overstroomd en droogvallen. Ooibossen kunnen eenvoudig en in korte tijd tot ontwikkeling komen, mits aan de abiotische voorwaarden wordt voldaan. Voor de aanleg van de ooibossen hoeft geen extra grondwerk plaats te vinden. De compensatieopgave voor ooibos is 1,1 ha. Ter ondersteuning van de ontwikkeling van het ooibos dient het perceel van 1,1 ha voorzien te worden van verse wilgentenen (schietwilg en kraakwilg), 100 stuks per ha, evenredig verdeeld over de locatie. De wilgentenen dienen tot 0,50m in de bodem ingedrukt te worden en steken ca. 1,50m boven het maaiveld uit. De overige 1,4 ha wordt gebruikt voor bosontwikkeling ter compensatie van de te kappen bomen. Hier dienen 70 bomen ingeplant te worden ter compensatie van te kappen bomen. Het gaat om het aanleggen van natuurbos. De eisen voor de aanplant van bomen zijn opgenomen in de VSE.

Rivier- en moeraslandschap wordt bepaald door de waterdynamiek en integrale begrazing door grote grazers. Het bestaat uit een groot scala van andere in rivier-, veen- en kleigebieden voorkomende beheertypen als zoete plas, moeras, ruigteveld en rivier- en beekbegeleidend bos. Het type is afhankelijk van de overstromingsdynamiek. Voor de aanleg van het rivier- en moeraslandschap dient het huidige maaiveld niet afgegraven te worden, gezien de huidige maaiveldhoogte en waterstanden van het Hollands Diep. Binnen dit natuurdoeltype valt ook de Geul.

Overige maatregelen

De overige maatregelen voor de inrichting van het terrein bestaan uit:

- Aanleg zomerkade. Tussen de natuurcompensatie en het noordelijk gelegen landbouwperceel en aan de oostzijde van de natuurcompensatie dient een zomerkade aangelegd te worden. Deze zomerkade voorkomt dat de achterliggende landbouwpercelen onderlopen. De zomerkade behoudt zijn agrarische functie en kan binnen de huidige agrarische bestemmingen worden aangelegd.
- Aanleg van een toegangspad/inrit naar het landbouwperceel.
- Plaatsen nieuw pompemaal. Aan de westzijde van de natuurcompensatie nabij de inrit naar het landbouwperceel dient een nieuw pompemaal voor de continuering van de afwatering van het landbouwperceel geplaatst te worden. Dit pompemaal kan vergunningsvrij worden gerealiseerd.

In het gebied zijn twee containers aanwezig. Deze containers worden verplaatst naar een locatie in de noordwesthoek van het plangebied ter plaatse van de nieuwe zomerkade. Tevens wordt er een extra container bij geplaatst. In totaal is een locatie van 250 m² gereserveerd voor het plaatsen van de containers. Er wordt puinverharding aangelegd voor de ontsluiting van de locatie en wordt er een hekwerk van 2,5 meter hoogte bij de inrit geplaatst. De drie containers worden op acht betonplaten geplaatst en hebben een totale oppervlakte van circa 47 m². De containers hebben een oppervlakte van circa 20 m² per container en een maximale hoogte van 3 meter.

2.3 M.e.r.

Op het dijkversterkingsproject is het Besluit milieueffectrapportage (m.e.r.) van toepassing. In dit besluit is aangegeven in welke gevallen een m.e.r.-procedure moet worden doorlopen. Deze procedure zorgt ervoor dat de milieueffecten worden meegewogen in de besluitvorming over de dijkversterking.

Voor het dijkversterkingsproject Hoeksche Waard Zuid is een Project-milieueffectrapport opgesteld (18 september 2013). Hierin zijn de milieueffecten beschreven. Tevens is aangegeven dat er mitigerende en compenserende maatregelen getroffen moeten worden. Deze maatregelen bestaan onder andere uit de compensatie van het verlies aan EHS-gebied. Uitgangspunt is dat de kwaliteitsverbetering minimaal gelijkwaardig is aan het verlies van natuurwaarden door de dijkversterking. De intentie is de compensatie te combineren met de benodigde EHS-compensatie voor de dijkversterking Spui Oost zodat een robuust nieuw natuurgebied ontstaat.

Dit bestemmingsplan voorziet in het juridisch-planologisch mogelijk maken van de aanleg van het natuurcompensatiegebied.

2.4 Juridische aspecten

2.4.1 Planmethodiek

Het bestemmingsplan is opgesteld conform de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012 (Rsro2012). Dit houdt in dat het bestemmingsplan is opgesteld volgens de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP2012), de verbeelding is getekend conform Informatiemodel Ruimtelijke ordening 2012 (IMRO 2012) en wordt uitgewisseld volgens de conventies van de Standaard Toegankelijkheid Ruimtelijke Instrumenten (STRI2012).

Voor het opstellen van het bestemmingsplan is aangesloten op het bestemmingsplan “Landelijk gebied 2013”.

2.4.2 Regels

De regels bestaan uit vier hoofdstukken:

- Inleidende regels (hoofdstuk 1)
- Bestemmingsregels (hoofdstuk 2)
- Algemene regels (hoofdstuk 3)
- Overgangs- en slotregels (hoofdstuk 4)

Hierna wordt een korte toelichting gegeven op de in het plan voorkomende bestemmingen.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

In dit hoofdstuk is een aantal begrippen verklaard dat wordt gebruikt in de regels. Dit voorkomt dat er bij de uitvoering van het plan onduidelijkheden ontstaan over de uitleg van bepaalde regelingen. Daarnaast is het artikel "Wijze van meten" opgenomen waarin bepaald is hoe de voorgeschreven maatvoering in het plan gemeten moet worden.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

In dit hoofdstuk zijn de in het plan voorkomende bestemmingen geregeld. In ieder artikel is per bestemming bepaald welk gebruik van de gronden is toegestaan en welke bouwregels er gelden. Tevens zijn, waar mogelijk, flexibiliteitsbepalingen opgenomen.

Agrarisch

Ten zuidwesten van het compensatiegebied zijn twee containers aanwezig voor opslag met kantinevoorziening. Eén van deze containers is binnen de agrarische bestemming gelegen. De containers worden verplaatst. De aanduiding uit het vorige bestemmingsplan ten behoeve van de container is om die reden niet meer van toepassing op deze locatie. Daarom is in dit bestemmingsplan de voormalige locatie van de container opgenomen zonder de aanduiding. Daarmee is de container op deze locatie wegbestemd. Ter plaatse geldt de reguliere agrarische bestemming conform het vorige bestemmingsplan.

De containers worden verplaatst naar een locatie ter plaatse van de nieuw aan te leggen zomerkade. Deze zomerkade heeft een agrarische functie. Ter plaatse van de toegangsweg, het hekwerk en de (puin)verharding waar de drie containers worden geplaatst, is de aanduiding ‘specifieke bouwaanduiding – opslag met kantinevoorziening’ opgenomen. Om in het plan te waarborgen dat de huidige containers worden verplaatst of verwijderd alvorens de containers op de nieuwe locatie worden geplaatst, is een voorwaardelijke bepaling opgenomen.

Natuur - Natuurcompensatiegebied

Het natuurcompensatiegebied is bestemd als 'Natuur - Natuurcompensatiegebied', omdat dit de hoofdfunctie van de gronden betreft. De gronden zijn bestemd ter compensatie van EHS-gronden elders die door dijkversterkingsprojecten komen te vervallen. Binnen deze natuurbestemming worden de aan te leggen natuurtypen mogelijk gemaakt.

Overig – Buisleidingenstraat

Ten zuidwesten van het natuurcompensatiegebied zijn twee containers aanwezig voor opslag met kantinevoorziening. Eén van deze containers is binnen de bestemming 'Overig – Buisleidingenstraat' gelegen. Omdat de containers worden verplaatst, is de aanduiding binnen deze bestemming niet meer van toepassing. Daarom is in dit bestemmingsplan de voormalige locatie van de container opgenomen zonder de aanduiding. Daarmee is de container op deze locatie wegbestemd. Ter plaatse geldt alleen de bestemming 'Overig – Buisleidingenstraat' en de aanduiding 'agrarisch' conform het vigerende bestemmingsplan.

Waterstaat – Waterkering

De zone van de primaire waterkering is binnen het plangebied gelegen. Ter plaatse is de dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' opgenomen. Binnen deze dubbelbestemming mogen uitsluitend bouwwerken worden opgericht, indien de belangen van de waterkering dat toelaten. Dit belang wordt door de waterbeheerder getoetst.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

In deze paragraaf worden, in aanvulling op de bestemmingsbepalingen, aanvullende regels gesteld.

Anti-dubbeltelregel

In deze regel is vastgelegd dat grond die in aanmerking moest worden genomen bij het verlenen van een omgevingsvergunning, waarvan de uitvoering heeft plaatsgevonden of alsnog kan plaatsvinden, bij de beoordeling van een andere aanvraag voor een omgevingsvergunning niet opnieuw in beschouwing mag worden genomen.

Algemene bouwregels

In dit artikel is een aantal aanvullende bouwregels opgenomen dat voor alle bestemmingen kan gelden. Het gaat bijvoorbeeld om ondergronds bouwen en bestaande maten.

Algemene aanduidingsregels

Aanvullend op de (algemene) bouwregels gelden enkele bijzondere bouwregels die met een aanduiding in de geometrische plaatsbepaling zijn weergegeven, waaronder voor externe veiligheid en het windturbinepark.

Algemene afwijkingsregels

Dit artikel is een aanvulling op de afwijkingsregels uit de bestemmingen. In het artikel is een aantal algemene afwijkingen opgenomen, dat middels een omgevingsvergunning kan worden verleend. Het betreft een standaardregeling die het mogelijk maakt om bij de uitvoering van bouwplannen beperkte afwijkingen van het plan bij een omgevingsvergunning mogelijk te maken. Het gaat bijvoorbeeld om een geringe overschrijding van de toegestane bouwhoogte of het mogelijk maken van de bouw van schakelkastjes (nutsgebouwtjes) in het openbare gebied.

Algemene wijzigingsregels

In dit artikel is een aantal algemene wijzigingsregels opgenomen. Het betreft een standaardregeling die het mogelijk maakt om bij de uitvoering van bouwplannen beperkte wijzigingen van het plan mogelijk te maken die niet met een omgevingsvergunning voor afwijken geregeld kunnen worden. Het betreft bijvoorbeeld een geringe wijziging van de bestemmingsgrens.

Algemene procedureregels

Dit artikel regelt de procedure die burgemeester en wethouders dienen te volgen indien toepassing wordt gegeven aan de in dit plan opgenomen afwijkings-, nadere eisen- of wijzigingsregels.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

In het overgangsrecht is een regeling opgenomen voor bebouwing en gebruik dat al bestond bij het opstellen van het plan, maar dat strijdig is met de opgenomen regeling. Onder bepaalde voorwaarden mag deze strijdige bebouwing en/of strijdig gebruik worden voortgezet of gewijzigd.

In de slotregel is de officiële naam van het plan bepaald. Onder deze naam kan het bestemmingsplan worden aangehaald.

2.4.3 Geometrische plaatsbepaling

Voor het verbeelden van de geometrisch bepaalde bestemmingen is een GBKN-ondergrond gebruikt. Dit bestand is opgebouwd in coördinaten in het stelsel van de Rijksdriehoeksmeting, of kortweg Rijksdriehoekskoördinaten (ook wel: RD-coördinaten). Dit zijn de coördinaten die in Nederland worden gebruikt als grondslag voor ondermeer geografische aanduidingen, waarbij de exacte locatie van een gebied wordt vastgelegd. In het plan is met behulp van lijnen, coderingen en arceringen aan gronden (en in dit geval ook wateren) een bepaalde bestemming toegekend. Binnen een bestemmingsvlak zijn met aanduidingen nadere regels aangegeven. Op een afdruk van de geometrische plaatsbepaling, de verbeelding, zijn alle bestemmingen en aanduidingen naast elkaar zichtbaar.

Deel C: Verantwoording

3 Ruimtelijke Ordening

3.1 Kader

3.1.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 in werking getreden. Deze structuurvisie vervangt de Nota Ruimte. De structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op Rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw Rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In de structuurvisie schetst het Rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028.

De leidende gedachte in de SVIR is ruimte maken voor groei en beweging. De SVIR is de eerste Rijksnota die de onderwerpen infrastructuur en ruimte integraal behandelt. In de SVIR richt het Rijk zich vooral op decentralisatie. De verantwoordelijkheid wordt verplaatst van Rijksniveau naar provinciaal en gemeentelijk niveau.

Door urbanisatie, individualisering, vergrijzing en ontgroening nemen de ruimtelijke verschillen toe. Vanaf 2035 groeit de bevolking niet meer. Ambities tot 2040 zijn onder andere het aansluiten van woon- en werklocaties op de (kwalitatieve) vraag en het zoveel mogelijk benutten van locaties voor transformatie en herstructurering. Ook wil het Rijk ervoor zorgen dat in 2040 een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit wordt geboden. Dit moet voor zowel het landelijk als het stedelijk gebied gelden.

Ter versterking van het vestigingsklimaat in de stedelijke regio's rondom de main-, brain- en greenports geldt een gebiedsgerichte, programmatische urgentieaanpak. In krimpregio's wordt het interbestuurlijke programma bevolkingsdaling doorgezet.

In internationaal verband heeft Nederland zich met het Biodiversiteitsverdrag en de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn (Natura 2000) gecommitteerd aan afspraken over soorten (flora en fauna) en leefgebieden van soorten (habitats). Het Rijk is verantwoordelijk voor en door de EU aanspreekbaar op het nakomen van die aangegane verplichtingen. Binnen de door het Rijk gestelde kaders begrenzen, beschermen en onderhouden de provincies een natuurnetwerk met de juiste ruimtelijke, water- en milieuocondities voor kenmerkende ecosystemen van (inter)nationaal belang. Dit provincie- en landsgrensoverschrijdende netwerk is de herijkte nationale Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De provincies geven bij de inzet van middelen voor inrichting en beheer prioriteit aan internationale verplichtingen voortvloeiend uit Natura 2000, de Kaderrichtlijn Water en de soortenbescherming.

De herijkte nationale EHS is de belangrijkste Nederlandse bijdrage aan het keren van de internationale achteruitgang van biodiversiteit. De mogelijkheid voor soorten om zich tussen natuurgebieden te verplaatsen, wordt vooral gerealiseerd via landbouwgebied en ander particulier beheerd groengebied. Het Rijk ontwikkelt, in samenspraak met andere partijen, een natuurvisie voor de langere termijn waarin natuurbeheer en natuurbeleving in verbinding

worden gebracht met mensen in de streek. De natuur in de EHS blijft goed beschermd met een 'nee, tenzij'-regime. Binnen de EHS zijn nieuwe projecten, plannen en handelingen met een significant negatief effect op de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS niet toegestaan, tenzij er sprake is van een groot openbaar belang en reële alternatieven ontbreken. De Natura 2000-gebieden (met natuurwaarden van Europees belang) en de twintig Nationale Parken maken deel uit van de EHS en hebben een belangrijke recreatieve, educatieve en natuurwaarde.

De EHS is vervangen door het NatuurNetwerk Nederland (NNN). Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is het Nederlands netwerk van bestaande en nieuw aan te leggen natuurgebieden. Het netwerk moet natuurgebieden beter verbinden met elkaar en met het omringende agrarisch gebied. Het doel van het NNN is de instandhouding en ontwikkeling van natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan. Vanaf 2014 zijn de provincies het eerste verantwoordelijke bevoegde gezag voor het NNN. Voorheen was dat de rijksoverheid.

Doorwerking plangebied

De natuurcompensatie past in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) die door het Rijk is opgesteld. Eén van de speerpunten is het verbeteren van de natuurnetwerken op nationaal niveau, mede bepaald door internationale afspraken. Met de natuurcompensatie in de Hoeksche Waard wordt hieraan voldaan. De EHS-gronden die elders – als gevolg van de dijkversterkingsprojecten – verloren gaan worden middels deze compensatie ruimschoots gecompenseerd.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het Rijk legt met het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds is het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR). Het besluit is op 30 december 2011 in werking getreden.

Onderwerpen waarvoor het Rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzings en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien geldende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Bij besluit van 28 augustus 2012 (inwerking getreden op 1 oktober 2012) is het Barro aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen hoofdinfrastructuur (reserveringen voor hoofdwegen en landelijke spoorwegen en vrijwaring rond Rijksvaarwegen), de elektriciteitsvoorziening, het regime van de herijkte ecologische hoofdstructuur en waterveiligheid (bescherming van primaire waterkeringen en bouwbeperkingen in het IJsselmeergebied).

Doorwerking plangebied

Met de voorgenomen ontwikkeling wordt voldaan aan de regels zoals deze in het Barro zijn opgenomen met betrekking tot de Ecologische Hoofdstructuur. De wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS blijven behouden, de oppervlakte blijft ten minste gelijk en neemt in dit geval zelfs toe.

3.1.2 Provinciaal beleid

Visie Ruimte en Mobiliteit en Verordening Ruimte

Op 9 juli 2014 hebben Provinciale Staten van de Provincie Zuid-Holland de Visie Ruimte en Mobiliteit, het Programma Ruimte, het Programma Mobiliteit en de Verordening Ruimte vastgesteld. Het beleid is op 1 augustus 2014 in werking getreden.

Deze tijd vraagt om maatwerk, flexibiliteit en aanpassingsvermogen, onder andere omdat ontwikkelingen minder voorspelbaar zijn en demografische ontwikkelingen in de diverse regio's verschillen. Maatwerk, flexibiliteit, aanpassingsvermogen en samenwerking zijn sleutelbegrippen in de Visie Ruimte en Mobiliteit.

De provincie stelt de behoefte van de gebruiker centraal; het aanbod moet afgestemd zijn op de vraag. Daarbij zet de provincie in op een efficiënte benutting van de ruimte en de netwerken, met aandacht voor de (ruimtelijk) kwaliteit. De provincie heeft vier rode draden benoemd:

1. beter benutten van wat er is;
2. vergroten van de agglomeratiekracht;
3. verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit;
4. bevorderen van de transitie naar water- en energie efficiënte samenleving.

De vier rode draden zijn uitgewerkt in regelgeving, door het toepassen van:

- A. de ladder voor duurzame verstedelijking;
- B. de integrale kwaliteitskaart;
- C. het categoriseren van alle gebieden naar kwaliteiten gekoppeld met de aard en schaal van ontwikkelingen.

Doorwerking plangebied

Zoals overal in Zuid-Holland heeft het menselijk handelen grote invloed gehad op de geomorfologie van het rivierdeltacomplex. Het land in de delta is vergroot door aanleg van dijken rond droogvallende gronden. Deze gronden in het deltacomplex bestaan overwegend uit kleigronden. De deltawateren zijn onderdeel van het deltacomplex. De estuariene dynamiek is een belangrijk natuurlijk gegeven. Nauw verbonden met de deltawateren zijn de niet ingepolderde, buitendijkse kleigronden. Binnen het buitendijkse natuurlandschap is ruimte voor dynamische processen. Waar mogelijk kan de recreatieve toegankelijkheid van deze gebieden vergroot worden en dienen ontwikkelingen bij te dragen aan het behouden of versterken van het contrast in natuurlijkheid tussen binnen- en buitendijs gebied.

3.1.3 Regionaal beleid

Intergemeentelijke Structuurvisie Hoeksche Waard

De vaststelling van de Structuurvisie Hoeksche Waard door de raad van Cromstrijen heeft op 9 juli 2009 plaatsgevonden. De Structuurvisie beoogt sturing te geven aan de ruimtelijke ontwikkeling van de regio. De Provinciale Structuurvisie is de bouwsteen voor de gemeentelijke structuurvisie.

De regio streeft naar een gecombineerde ontwikkeling van watersport, woningbouw, verblijfsrecreatie en landschapontwikkeling in de Zuidrand aan de Delta. De bestaande natuurgebieden kunnen aan elkaar gekoppeld worden tot een doorgaande natuurlijke oeverzone. De getijdenwerking en de zoet-zoutgradiënt in het Haringvliet en het Hollands Diep bieden kansen voor unieke deltanatuur. In de ecologische reeks tussen de Biesbosch en de Voordelta ligt hier een belangrijke schakel. Naar het noorden toe sluit de oeverzone naadloos aan op de natuurgebieden langs het Spui en de Oude Maas. Er ontstaat als het ware een natuurrand om de hele Hoeksche Waard, die ook voor recreatie en toerisme veel mogelijkheden biedt.

Hoewel formeel de status van Nationaal Landschap niet meer geldt voor de Hoeksche Waard, zijn behoud en versterking van landschappelijke waarden nog steeds van belang. De Structuurvisie Hoeksche Waard geeft richting aan toekomstige ontwikkelingen door middel van een ontwikkelingsbeeld voor 2030. Voor ruimtelijke ontwikkelingen zijn de kernkwaliteiten van de Hoeksche Waard sturend. Voor de aanwezige landschappelijke structuren zijn de volgende vier ambities voorgesteld.

- Het ontwikkelen van robuuste kreken als samenhangende groen-blauwe structuren.
- Het verbeteren van de beeldkwaliteit van de binnendijken door middel van herstel van de boombeplanting.
- Het combineren van landschappelijke en ecologische waarden op de buitendijken.
- Tot slot het verbeteren van de beeldkwaliteit van historische dorpskernen en dijklinten.

Doorwerking plangebied

Met de uitwerking van dit bestemmingsplan wordt voldaan aan het beleid vanuit de intergemeentelijke structuurvisie om de bestaande natuurgebieden in de Zuidrand aan de Delta aan elkaar te koppelen.

4 Natuur

4.1 Kader

4.1.1 Rijks- en provinciaal beleid

Soortenbescherming

De Flora- en faunawet (hierna: Ffw) beschermt alle in het wild levende zoogdieren, vogels, reptielen en amfibieën. Van deze soortgroepen zijn alleen de huismuis, de bruine en zwarte rat niet beschermd. Van de vissen, ongewervelde dieren (zoals vlinders, libellen en sprinkhanen) en planten zijn alleen de in de wet genoemde soorten beschermd.

De Ffw gaat uit van het 'nee, tenzij'-principe. Dit betekent dat alleen onder bepaalde (zeer stringente) voorwaarden een inbreuk mag worden gemaakt op de bescherming van soorten en hun leefomgeving. Daarnaast beschermt de wet niet alleen soorten in het algemeen, maar ook individuen van soorten.

Voor ruimtelijke ingrepen die resulteren in overtreding van één of meer artikelen van de Ffw moet ontheffing worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een bestemmingsplan / ruimtelijke onderbouwing voortvloeien dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Bij de vaststelling van het plan / de ruimtelijke onderbouwing dient duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

De wettelijk beschermde soorten zijn ingedeeld in de volgende vier categorieën.

1. Meer algemene soorten (tabel 1 Ffw): voor deze soorten is een algemene vrijstellingsregeling van kracht in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling.
2. Andere, niet algemeen voorkomende soorten (tabel 2 Ffw), met uitzondering van beschermde inheemse vogels: ontheffing is alleen mogelijk indien geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Er is echter geen ontheffing nodig indien gewerkt wordt volgens een gedragscode. Deze code dient door een sector of ondernemer zelf opgesteld te worden en dient vervolgens goedgekeurd te zijn door het verantwoordelijke ministerie.
3. Strikt beschermde soorten (tabel 3 Ffw): voor deze soorten dient in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling ontheffing te worden aangevraagd van de Ffw. Ontheffing wordt alleen verleend indien er geen alternatief is en geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor soorten in tabel 3 die ook op Bijlage IV van de Habitatrichtlijn (HrI) voorkomen, wordt ontheffing echter alleen nog maar verleend indien er daarnaast sprake is van één van de volgende belangen:
 - b. de bescherming van flora en fauna;
 - d. de volksgezondheid of openbare veiligheid;
 - e. dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard en voor het milieu wezenlijk gunstige effecten.

Dit is het gevolg van een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) in januari 2009¹.

4. Beschermde inheemse vogels: deze vallen onder de Europese Vogelrichtlijn (Vrl). Ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en dwingende redenen van groot openbaar belang zijn volgens rechtspraak van de ABRS geen reden om ontheffing te verlenen². Ontheffing is uitsluitend toegestaan op basis van de ontheffingsgronden die in de Vrl zijn genoemd. Overigens is het, indien geen ontheffing nodig is, volgens de huidige interpretatie van de wet wel verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Voor sommige vogelsoorten met vaste verblijfplaatsen geldt dat deze vaste verblijfplaatsen en het essentiële leefgebied jaarrond beschermd zijn.

Indien voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van soorten van tabel 2 Ffw en/of tabel 3 Ffw niet (kunnen) worden ontzien, geldt dat het niet nodig is ontheffing aan te vragen als:

- de functionaliteit van de voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen gegarandeerd wordt (het beschadigen en vernielen wordt voorkomen door maatregelen of er zijn voldoende alternatieven), en;
- de voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen binnen of buiten het plangebied niet verstoord worden.

Hetzelfde geldt voor de bestaande voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaats van vogels, met als extra toets dat aangetoond moet worden dat verstoring niet van wezenlijke invloed is op de populatie.

Overigens geldt voor alle in het wild levende planten- en diersoorten de zogenaamde zorgplicht (ook bekend als de algemene zorgplicht uit artikel 2 Ffw). Dit houdt in dat 'voldoende zorg' in acht moet worden genomen voor alle planten en dieren en hun leefomgeving. Concreet betekent dit dat bij ruimtelijke ontwikkeling gezorgd moet worden dat dieren niet gedood worden en dat planten verplant worden. Ook dient gelet te worden op bijvoorbeeld de voortplantingsperiode van amfibieën en de zoogperiode van zoogdieren.

Gebiedsbescherming

Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is het Nederlands netwerk van bestaande en nieuw aan te leggen natuurgebieden (de voormalige Ecologische Hoofdstructuur / EHS). Het netwerk moet natuurgebieden beter verbinden met elkaar en met het omringende agrarisch gebied. Het doel van het NNN is de instandhouding en ontwikkeling van natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan. Vanaf 2014 zijn de provincies het eerste verantwoordelijke bevoegde gezag voor het NNN. Voorheen was dat de rijksoverheid.

Bescherming van (natuur)gebieden heeft daarnaast ook plaats middels de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw). Daaronder vallen de volgende typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde natuurmonumenten;
- Wetlands.

¹ Zie ABRS 21 januari 2009, zaak nr. 200802863/1

² Zie ABRS 13 mei 2009, zaak nr. 200802624/1

Voor ruimtelijke ontwikkelingen binnen beschermde natuurgebieden, en tevens voor ontwikkelingen buiten beschermde natuurgebieden die van invloed kunnen zijn op beschermde natuurgebieden, gelden (strengere) restricties. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht.

4.1.2 Gemeentelijk beleid

Landschapsontwikkelingsplan Hoeksche Waard

Het landschapsontwikkelingsplan dient meerdere doelen. In de eerste plaats moet het plan een samenhangend landschappelijk kader scheppen waarbinnen de huidige landschappelijke kwaliteiten behouden en waar mogelijk versterkt kunnen worden. Thans vindt ruimtelijke planvorming in het landelijk gebied slechts incidenteel eilandbreed plaats. Verdere versnippering van het waardevolle cultuurlandschap ligt daardoor voortdurend op de loer. Een gezamenlijk gedragen visie van de vijf gemeenten, het waterschap en de provincie moet er voor zorgdragen dat de landschappelijke samenhang eilandbreed wordt onderkend. Het ambitieniveau van dit landschapsontwikkelingsplan reikt echter verder dan uitsluitend het schetsen van een algemene regionale landschapsvisie. Het plan geeft concrete criteria die moeten leiden tot een kwaliteitsimpuls. Het landschapsontwikkelingsplan schrijft voor:

- waar ruimtelijke ontwikkelingen zijn toegestaan en hoe die benut kunnen worden om de landschappelijke kwaliteit te verhogen;
- waar ingezet moet worden op het behoud van de bijzondere gebiedskwaliteiten;
- welke ruimtelijke ontwikkelingen vanuit landschappelijk oogpunt ongewenst zijn.

4.2 Onderzoek

Soortenbescherming

Door Bureau Viridis is voor het natuurcompensatiegebied een quickscan Flora- en faunawet uitgevoerd (projectnr. 2015-01, d.d. 20-04-2016). Om na te gaan of door de ruimtelijke ontwikkeling in het plangebied verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet al dan niet overtreden worden, zijn de onderzoeksvragen hieronder in het rapport beantwoord.

a. Zijn in het plangebied strikt beschermde soorten aanwezig of zijn deze op basis van aanwezige geschikte biotopen te verwachten?

Ja, in het plangebied kunnen strikt beschermde soorten binnen de invloedsfeer van de werkzaamheden voorkomen. Het betreft hier verschillende vleermuissoorten die het plangebied 's nachts kunnen gebruiken om te foerageren en vogels die in de broedperiode tot broeden komen binnen de invloedsfeer van de voorgenomen werkzaamheden.

Binnen het plangebied is het voorkomen van strikt beschermde vaatplanten, strikt beschermde grondgebonden zoogdiersoorten, vaste rust- en of verblijfplaatsen van vleermuizen, vaste vliegroutes van vleermuizen, essentieel foerageergebied van vleermuizen, jaarrond beschermde vogelnesten, strikt beschermde vissen, strikt beschermde amfibieën, strikt beschermde reptielen en strikt beschermde ongewervelde diersoorten verder uitgesloten of op basis van de aanwezige biotoop niet te verwachten.

b. Ondervinden aanwezige strikt beschermde plant- of diersoorten negatieve effecten van de voorgenomen ruimtelijke ingreep en de benodigde werkzaamheden?

Ja, in het plangebied kan bij uitvoering van werkzaamheden tijdens nachtelijke uren verstoring van het binnendijs gelegen foerageergebied van vleermuizen optreden. Ook kunnen vogels,

die tot broeden zijn gekomen binnen het plangebied, door de voorgenomen ruimtelijke ingreep en werkzaamheden negatieve effecten ondervinden.

c. Zijn er mitigerende maatregelen te nemen om deze effecten te voorkomen of te verzachten?

Om negatieve effecten op strikt beschermde foeragerende vleermuizen en broedende vogels te voorkomen, zijn er geschikte mitigerende maatregelen te nemen. Deze mitigerende maatregelen worden hierna onder het kopje “Mitigerende maatregelen” beschreven.

Daarnaast mogen alle in het wild levende soorten in het plangebied niet opzettelijk verwond en gedood worden; er dient derhalve ook invulling gegeven te worden aan de Algemene Zorgverplichting (Artikel 2 van de Flora- en faunawet) voor de aanwezige overige soorten, zoals grondgebonden zoogdiersoorten, vissen en amfibieën. Deze maatregelen worden ook hierna beschreven.

d. Is het noodzakelijk voor de voorgenomen ruimtelijke ingreep en de benodigde werkzaamheden een ontheffing voor de Flora- en faunawet aan te vragen?

Indien de hierna beschreven mitigerende maatregelen in acht worden genomen, is geen sprake van significant negatieve effecten op foeragerende vleermuizen, algemene broedvogels en overige algemeen beschermde diersoorten en wordt een overtreding van de Flora- en faunawet voorkomen. Het aanvragen van een ontheffing van de Flora- en faunawet voor de voorgenomen ruimtelijke ingreep en de benodigde werkzaamheden wordt daarom niet noodzakelijk geacht.

Mitigerende maatregelen

Foeragerende vleermuizen

De werkzaamheden worden redelijkerwijs overdag uitgevoerd, buiten de actieve uren van foeragerende vleermuizen. Indien het echter noodzakelijk is om werkzaamheden 's nachts uit te voeren, moet de volgende mitigerende maatregel in acht genomen worden om negatieve effecten op foeragerende vleermuizen te beperken:

- Er wordt enkel gebruik gemaakt van objectgerichte verlichting; het omliggende terrein buiten het plangebied dient zo onverlicht als mogelijk te blijven. Hierdoor kan worden uitgesloten dat door (licht)verstoring significant negatieve effecten op foeragerende vleermuizen optreden.

Algemene broedvogels

Omdat de voorgenomen ruimtelijke ingreep en de benodigde werkzaamheden kunnen plaatsvinden tijdens het broedseizoen (globaal de periode tussen 15 maart en 15 juli), dienen de volgende mitigerende maatregelen in acht genomen te worden:

- Het voorafgaande aan de start van de werkzaamheden door een ter zake kundige ecooloog laten controleren of vogels binnen de invloedssfeer van de werkzaamheden tot broeden zijn gekomen;
- Het, in het geval broedende vogels aanwezig zijn binnen de invloedssfeer van de werkzaamheden, in overleg met de ter zake kundige ecooloog bepalen welke afstand tot de broedlocatie aangehouden moet worden om verstoring te voorkomen, gedurende de periode dat het nest in gebruik is.

Overige algemeen beschermde diersoorten

Vanuit de Flora- en faunawet geldt een algemene zorgverplichting (Artikel 2 van de Flora- en faunawet), waarin staat dat een ieder voldoende zorg in acht dient te nemen voor de in het wild

levende dieren en planten, alsmede voor hun directe leefomgeving. Om invulling te geven aan deze zorgverplichting zijn de volgende mitigerende maatregelen noodzakelijk:

- Het zoveel als mogelijk inpassen van omliggende structuren, zoals de aanwezige houtwallen, in de nieuwe inrichting van het plangebied;
- Het, wanneer de watergang in het plangebied gedempt wordt, werken in één richting zodat aanwezige vissen en amfibieën kunnen vluchten;
- Het, voor het uitvoeren van de ecologische begeleiding, aanstellen van een ter zake kundige ecooloog die voldoet aan de eisen van het Ministerie van Economische Zaken.

Gebiedsbescherming

EHS

Voor de EHS is het 'nee, tenzij'-regime van kracht. Indien er sprake is van ruimtebeslag op de EHS is op basis van de Verordening Ruimte en Mobiliteit en de Beleidsregel Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland 2013 compensatie van deze gebieden verplicht. In de beleidsregels is het provinciaal compensatiebeleid uitgewerkt. In paragraaf 2.2 van deze toelichting is op basis van het rapport van RoyalHaskoningDHV (Natuurcompensatie EHS, d.d. september 2013) beschreven op welke wijze voldaan wordt aan de compensatieopgave per natuurtype conform de beleidsregel. In het compensatiegebied wordt kruiden- en faunarijk grasland, vochtig weidevogelgrasland, vochtig bos met productie en rivier- en moeraslandschap aangelegd. In totaal dient 5,98 natuurgebied te worden aangelegd. Het natuurcompensatiegebied heeft een oppervlakte van circa 6,4 hectare waarmee ruimschoots voldaan wordt aan de compensatieverplichting.

Natura2000-gebied

Het Hollands Diep is aangewezen als Natura2000-gebied. Voor de dijkversterking is er een Natuurbeschermingswetvergunning afgegeven. Voor de realisatie van het natuurcompensatiegebied is onderzocht of er (significante) negatieve effecten optreden op Natura2000-instandhoudingsdoelstellingen (Aanvulling Passende Beoordeling, Dijkversterking Hoeksche Waard Zuid, d.d. 5 februari 2014). Dit is niet het geval. De herinrichting (inclusief het verwijderen van de zomerkade) leidt tot potentieel nieuw leefgebied voor aangewezen habitatsoorten en -typen. Dit effect treedt op buiten de grenzen van het Natura2000-gebied.

4.3 Conclusie

Met inachtneming van de beschreven mitigerende maatregelen om negatieve effecten van de ingreep en werkzaamheden op strikt beschermde soorten te voorkomen, is het aanvragen van een ontheffing van de Flora- en faunawet niet noodzakelijk. De (her)inrichting van het natuurcompensatiegebied leidt niet tot negatieve effecten op de Natura2000-instandhoudingsdoelstellingen van het Hollands Diep.

5 Water

5.1 Kader

5.1.1 Europees en rijksbeleid

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en is opgesteld voor de planperiode 2009 - 2015. Het Nationaal Waterplan is in december 2009 door de ministerraad vastgesteld.

Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Het rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn. Om een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem te bereiken moet het water meer bepalend zijn bij de besluitvorming over grote ruimtelijke opgaven dan voorheen. De mate van bepalendheid wordt afhankelijk gesteld van, onder meer, de omvang en de aard van de ingrepen, bestaande functies, nieuwe andere ruimteclaims en de bodemgesteldheid van een gebied.

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan is gedetailleerder dan de SVIR en blijft als uitwerking van de SVIR bestaan. Specifiek gaat het over de gebieden die deel uitmaken van de ruimtelijke hoofdstructuur, het IJsselmeer, de Noordzee en de rivieren. Ook de bescherming van vitale functies en kwetsbare objecten is een onderwerp van nationaal belang. Hiervoor geldt het Barro.

Waterwet

De Waterwet regelt het beheer van de waterkeringen, het oppervlaktewater en het grondwater, verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening en zorgt voor een eenduidige bestuurlijke procedure en daarbij behorende rechtsbescherming voor besluiten. De Waterwet dient als paraplu om de Kaderrichtlijn Water (KRW) te implementeren en geeft ruimte voor implementatie van toekomstige Europese richtlijnen.

De waterschappen hebben een bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen, bemalingen en infiltraties, met uitzondering van onttrekkingen voor drinkwater, koude en warmteopslag en grote industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³/jaar. Gemeenten hebben verdergaande taken en bevoegdheden in het kader van de zorgplicht voor het inzamelen van afvalwater in de riolering en voor hemelwater en grondwater.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21^e eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en de waterbeheerder samenwerken bij het uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen. De watertoets is sinds 2003 verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening en hiermee verplicht voor alle ruimtelijke plannen en besluiten.

In 2008 is het NBW geactualiseerd met als doel de watersystemen in 2015 op orde te krijgen, met name op het gebied van wateroverlast en watertekort.

Kaderrichtlijn water

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) geeft een kader voor de bescherming van de ecologische en chemische kwaliteit van oppervlaktewater en grondwater. Zo dienen alle waterlichamen in 2015 een “goede ecologische toestand” (GET) en sterk veranderende c.q. kunstmatige wateren in 2015 een “goed ecologisch potentieel” (GEP) te hebben bereikt. De chemische toestand dient in 2015 voor alle wateren (natuurlijk en kunstmatig) goed te zijn.

Waterbeheer 21^e eeuw (WB21)

In september 2000 heeft de commissie Waterbeheer 21^e eeuw advies uitgebracht over het toekomstig waterbeheer in Nederland. Belangrijk onderdeel van WB21 is het uitgangspunt van ruimte voor water. Er mag geen afwenteling plaatsvinden. Berging moet binnen het stroomgebied plaatsvinden. Dit betekent onder andere het aanwijzen en instandhouden van waterbergingsgebieden. Daarnaast wordt verdroging bestreden en worden watertekorten verminderd.

5.1.2 Provinciaal beleid

Op 1 januari 2010 is het Provinciaal Waterplan 2010 - 2015 in werking getreden. Dit plan vervangt het provinciale Waterhuishoudingplan, dat was opgenomen in het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006 - 2010 en in het Grondwaterplan 2007 - 2013. In het Provinciaal Waterplan zijn de opgaven van de KRW, het NBW en het Nationaal Waterplan vertaald naar strategische doelstellingen voor Zuid-Holland. Het Provinciaal Waterplan beschrijft op hoofdlijnen wat de provincie in de periode tot 2015 samen met haar waterpartners wil bereiken. Het Waterplan heeft vier hoofdogaven:

1. waarborgen waterveiligheid;
2. zorgen voor mooi en schoon water;
3. ontwikkelen duurzame zoetwatervoorziening;
4. realiseren robuust en veerkrachtig watersysteem.

In het plan zijn deze opgaven verder uitgewerkt in 19 thema's en voor drie gebieden, in samenhang met economische, milieu- en maatschappelijke opgaven. Dit heeft geleid tot een integrale visie op de ontwikkeling van de Zuid-Hollandse Delta, het Groene Hart en de Zuidvleugel van de Randstad.

In de “*Deelstroomgebiedvisies*” in het werkgebied Zuid-Holland Zuid zijn voor het zuiden van Zuid-Holland procesafspraken gemaakt over de werkwijze waarop de wateropgave wordt berekend. Voor omgang met water in het stedelijk gebied wordt bovendien de volgende richtlijn genoemd: de drietrapsstrategie 1) vasthouden in de stad (dus binnen het bestaand stedelijk gebied oplossen), 2) bergen aan de rand (bij voorkeur binnen de rode contour) en 3) afvoeren naar het landelijk gebied. Daarnaast worden in het bestaand stedelijk gebied kansen gezien voor het combineren van water met andere functies. De combinaties met architectuur, recreatieverbindingen en openbaar groen treden hierbij het meest op de voorgrond.

Provinciale structuurvisie

Zuidwestelijke Delta

In 2040 is de zuidwestelijke Delta veilig en op duurzame en klimaatbestendige wijze ingericht. De natuurlijke processen zijn zoveel mogelijk hersteld en er is meer uitwisseling van water tussen de verschillende waterbekkens. De veiligheid tegen overstromingen is gehandhaafd en er is ruimte voor berging van rivierwater. Het kustfundament is op natuurlijke wijze meegegroeid met de zeespiegelstijging. Het gebied kent blijvend een grote economische potentie en bij de realisatie van nieuwe functies is uitgegaan van een evenwicht tussen economie en ecologie. Behoud van de waterveiligheid is hierbij steeds een harde randvoorwaarde. De overgangen tussen land en water zijn natuurlijk en vloeiend waar het kan en hard waar dat nodig is. De doorspoeling is aanzienlijk verbeterd en innovaties die betrekking hebben op aanpassing aan een verzilte omgeving, zijn in brede zin in het ruimtegebruik toegepast.

Er is veel aandacht voor communicatie en bewustwording in de regio en daarbuiten. Bewustwording betreft onder meer de notie dat beschikbaarheid van zoet water op de (middel)lange termijn niet altijd vanzelfsprekend zal kunnen zijn.

5.1.3 Beleid waterbeheerder

Beleid Waterschap Hollandse Delta

Het Waterschap Hollandse Delta heeft in 2004 een Waterstructuurplan vastgesteld. Dit plan beschrijft de visie van de waterbeheerder op de gewenste ontwikkeling van het watersysteem en de hieraan gerelateerde wensen en voorwaarden ten aanzien van de inrichting van de Hoeksche Waard. De planhorizon is tot ca 2050. Op basis hiervan kan het watersysteem op orde worden gebracht en de inrichting van het watersysteem en de ruimtelijke ordening beter op elkaar worden afgestemd. Deze afstemming heeft in het opgestelde waterstructuurplan gestalte gekregen in een concreet maatregelenprogramma voor de korte en lange termijn. De maatregelen zijn opgenomen in een uitvoeringsprogramma.

5.2 Onderzoek

Inrichting gebied

Het dijkversterkingsprojecten in de Hoeksche Waard vinden plaats in opdracht van het Waterschap Hollandse Delta. Zij zijn ook betrokken bij de inrichting van het natuurcompensatiegebied.

De huidige zomerkade wordt afgegraven, zodat er een open verbinding met het Hollands Diep ontstaat. Tussen het natuurcompensatiegebied en het noordelijk gelegen landbouwperceel en aan de oostzijde van het natuurcompensatiegebied wordt een nieuwe zomerkade aangelegd. Deze kade blijft zijn huidige agrarische functie behouden. De aanleg van de kade kan binnen de huidige vigerende agrarische bestemmingen plaatsvinden.

Waterkering

Binnen het plangebied zijn drie containers voorzien in de beschermingszone van een primaire waterkering. Deze ontwikkeling is afgestemd met het Waterschap.

Oppervlakteverharding

Er wordt een toegangspad naar het landbouwperceel aangelegd bestaande uit asfalt en puinverharding. Dit toegangspad - bestaande uit puinverharding - wordt iets verlengd zodat er ook een toegang ontstaat naar de containers. De containers worden gesitueerd op betonplaten en beslaan een oppervlakte van circa 47 m². Ten noorden van de containers worden ook betonplaten aangelegd. Daarmee wordt in totaal 48 m² aan betonplaten aangelegd. Het overige deel van het terrein met een totale oppervlakte van 250 m² bestaat uit halfverharding en is waterdoorlatend.

Aan de westzijde van de natuurcompensatie nabij de inrit van het landbouwperceel dient een nieuw pompemaal voor de continuering van de afwatering van het landbouwperceel geplaatst te worden. Aansluitend op het pompemaal moet onder het toegangspad een duiker aangebracht worden. De duiker heeft een diameter van rond de 600 millimeter en wordt in een zandbed gelegd.

In het plangebied wordt een geul aangelegd (zie ook hierna). Hiermee nemen de mogelijkheden voor waterberging ter plaatse toe. De natuurcompensatie heeft geen negatieve invloed op de waterhuishouding ter plaatse.

Geul

Met uitzondering van het toegangspad, bestaande uit puinverharding, en het plaatsen van drie containers op betonplaten wordt in het plangebied geen verharding aangelegd. Wel wordt er een geul aangelegd met een diepte van 1,5 meter –m.v.. De geul bestaat uit een Y-structuur. Vanaf de Y-splitsing loopt de bodem op van 1,5 meter –m.v. naar 0,50 meter –m.v.. De oevers van de geul hebben een talud van 1:3. Dit tot het laagste waterpeil. Vanaf het laagste waterpeil krijgen de oevers een talud van 1:10 tot op maaiveld. De bodembreedte tot aan de Y-splitsing is 10 meter. De bodembreedte vanaf de Y-splitsing versmald naar 5 meter tot bij de uiteinden van de geul.

5.3 Conclusie

In het plangebied wordt circa 100 m² aan oppervlakteverharding aangelegd (betonplaten en containers). De drie te plaatsen containers zijn binnen de beschermingszone van een primaire waterkering voorzien. Het Waterschap is bij deze ontwikkeling betrokken. Er vinden geen negatieve effecten plaats op de huidige waterhuishouding in en rondom het plangebied. Het aspect water vormt verder geen belemmering voor de beoogde planontwikkeling.

6 Archeologie en cultuurhistorie

6.1 Archeologie

6.1.1 Kader

Wet op de archeologische monumentenzorg

In de Wet op de archeologische monumentenzorg (2007) zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta (1992) binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen, waarbij in beginsel geldt: “de veroorzaker betaalt”. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief “in situ” (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven.

Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland

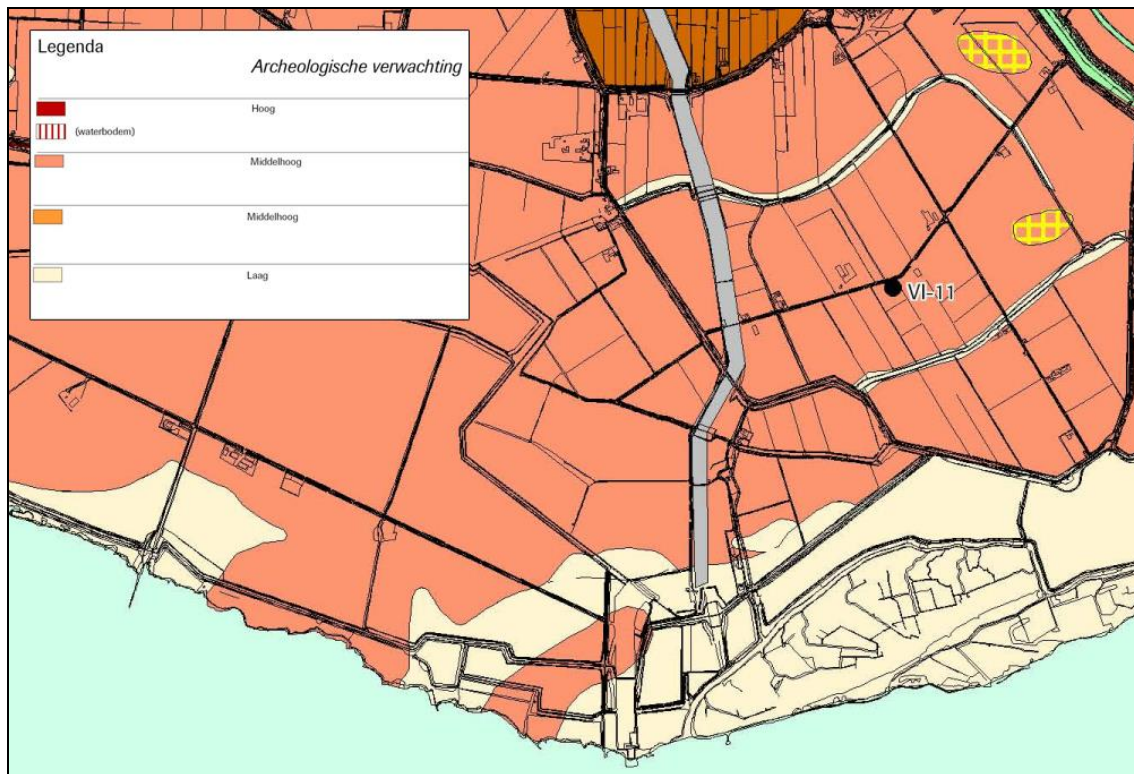
De Provincie Zuid-Holland hanteert het beleidsinstrument “Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland (CHS)”. In de CHS heeft de provincie bestaande en mogelijk te verwachten archeologische waarden in beeld gebracht. In het bijbehorende “Beleidskader Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland” zijn per waarderingscategorie algemene beleidsuitgangspunten geformuleerd. De waardering zoals vastgelegd in de cultuurhistorische hoofdstructuur geldt als uitgangspunt van beleid.

Archeologische verwachtingenkaart Hoeksche Waard

De regionale archeologische verwachtingskaart van de Hoeksche Waard, vastgesteld op 19 januari 2010 door het Samenwerkingsorgaan Hoeksche Waard, is door de gemeente Cromstrijen op 10 april 2014 vastgesteld.

6.1.2 Onderzoek

Op de archeologische verwachtingskaart van de Hoeksche Waard is het plangebied aangewezen als een gebied met een lage archeologische verwachting. Ter plaatse zijn bij plangebieden groter dan 10 hectare geen bodemingrepen toegestaan die dieper reiken dan 30 centimeter onder maaiveld. Het gebied ten behoeve van de natuurcompensatie beslaat een oppervlakte van circa 6,4 hectare. Daarmee wordt onder de grens van 10 hectare gebleven. Het uitvoeren van archeologisch onderzoek is daarom niet benodigd.

Afb. 4 Uitsnede archeologische verwachtingskaart Hoeksche Waard

6.1.3 Conclusie

Conform de archeologische verwachtingskaart van de Hoeksche Waard heeft het plangebied een lage archeologische verwachting. Het uitvoeren van archeologisch onderzoek is niet benodigd. Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

6.2 Cultuurhistorie

6.2.1 Kader

Visie erfgoed en ruimte 'Kiezen voor karakter' (juni 2011)

In de Visie erfgoed en ruimte 'Kiezen voor karakter' zet het Rijk uiteen hoe cultureel erfgoed wordt geborgd in de ruimtelijke ordening voor de periode 2011-2015. De moderne monumentenzorg is ontwikkelings- en gebiedsgericht. Bovendien vindt het Kabinet samenwerking met publieke en private partijen van belang.

In de Visie wordt het karakter van Nederland gevat in vier kenmerkende eigenschappen: waterland, stedenland, kavelland en vrij land. De gebiedsgerichte omgang met erfgoed vergt dat deze karakteristieken worden verbonden met opgaven uit andere sectoren en dat de economische, sociaal-culturele en ecologische kracht van het erfgoed beter wordt uitgebuit.

Het Rijk heeft gekozen voor vijf prioriteiten van het gebiedsgerichte erfgoedbeleid in de komende jaren:

1. werelderfgoed: de samenhang borgen en de uitstraling vergroten;

2. eigenheid en veiligheid: zee, kust en rivieren;
3. herbestemming als (stedelijke) gebiedsopgave: met focus op groei en krimp;
4. levend landschap: synergie tussen erfgoed, economie en ecologie;
5. en wederopbouw: het tonen van een tijdperk.

Regioprofielen Cultuurhistorie

De Provincie Zuid-Holland wil waardevolle cultuurhistorische elementen behouden of inpassen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Om dit richting te geven, zijn Regioprofielen Cultuurhistorie opgesteld. De zestien regioprofielen dienen als een handreiking en sturingskader voor gemeenten, waterschappen, terreinbeheerders en adviesbureaus om cultuurhistorie op te nemen in ruimtelijke plannen. Ze zijn een uitwerking van de algemene richtlijnen voor cultuurhistorie in ruimtelijke plannen zoals die staan in de provinciale Structuurvisie.

6.2.2 Onderzoek

In het plangebied en in de directe omgeving zijn geen cultuurhistorische waarden aanwezig. De realisatie van het natuurcompensatiegebied heeft geen invloed op het aspect cultuurhistorie.

6.2.3 Conclusie

Het aspect cultuurhistorie vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

7 Milieu

7.1 Algemeen

In dit hoofdstuk worden de ruimtelijke (on)mogelijkheden inzichtelijk gemaakt. Waar nodig dient een vertaling plaats te vinden naar de juridische regeling. Het uitgangspunt hierbij is dat de juridische regeling zowel de ruimtelijke kwaliteit als de milieukwaliteit voldoende dient te borgen.

7.2 M.e.r.-beoordeling

7.2.1 Kader

Op grond van hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) is het noodzakelijk om ten behoeve van een bestemmingsplan, dat kaderstellend is voor projecten met grote milieugevolgen, een plan-m.e.r. op te stellen. Onderdeel D van de bijlage Besluit m.e.r. geeft de omvang van dergelijke projecten. Hierbij geldt sinds de aanpassing van het Besluit m.e.r. per 1 april 2011 de omvang als richtwaarde en niet als absolute drempelwaarde. Daarom is altijd een toets noodzakelijk of sprake is van een project met grote milieugevolgen. Deze toets dient plaats te vinden aan de hand van de criteria van Bijlage III, van de EU-richtlijn m.e.r. De hoofdcriteria waaraan moet worden getoetst zijn: kenmerken van de projecten, plaats van de projecten en kenmerken van het potentiële effect. Het mag duidelijk zijn dat wanneer een project ruim beneden de omvang uit de bijlage van het Besluit m.e.r. blijft, deze beoordeling beknopt kan zijn.

7.2.2 Afweging en conclusie

De realisatie van het natuurcompensatiegebied blijft ruim beneden de omvang uit de bijlage van het Besluit m.e.r. Hierin staat namelijk dat een m.e.r. benodigd is bij een landinrichtingsproject die ziet op een functiewijziging met een oppervlakte van 125 hectare of meer van water, natuur, recreatie of landbouw. Het plangebied heeft een oppervlakte van circa 6,4 hectare.

Het plangebied grenst aan het Natura2000-gebied Hollands Diep. In een Passende Beoordeling is onderzocht of de aanleg van de natuurcompensatie negatieve effecten heeft op de Natura2000-instandhoudingsdoelstellingen. Dit is niet het geval. Zie ook paragraaf 4.2 van deze toelichting.

Het opstellen van een plan-m.e.r. voor het natuurcompensatiegebied is niet benodigd.

7.3 Bodemkwaliteit

7.3.1 Kader

Wet bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) voorziet in maatregelen indien sprake is van ernstige bodemverontreiniging. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst.

Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Besluit bodemkwaliteit

Het doel van het Besluit bodemkwaliteit (2008) is de bodem beter te beschermen en meer ruimte te bieden voor nieuwe bouwprojecten. Ook geeft het besluit gemeenten en provincies meer verantwoordelijkheid om de bodem te beheren. Het Bouwstoffenbesluit (Bsb) is opgenomen in het Besluit bodemkwaliteit.

Relatie Wabo, Wbb en Woningwet (Wonw)

De inwerkingtreding van de Wabo (1 oktober 2010) heeft ook effect op de Wbb en de Woningwet (Ww): in de Wabo is aangegeven dat in de plaats van de aanhoudingsgrond (uit de Ww) een afstemmingsregeling wordt opgesteld waarbij de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning wordt afgestemd op de acties ten aanzien van de bodemverontreiniging. Voorts geldt ten aanzien van de bodem dat de Woningwet gemeenten verplicht in hun bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem op te nemen. Die voorschriften moeten in elk geval betrekking te hebben op het verrichten van onderzoek naar aard en mate van verontreiniging van de bodem, op de aard en omvang van dat onderzoek en op inrichting van het op te stellen onderzoeksrapport.

7.3.2 Onderzoek

Door ATKB is een indicatief en verkennend bodemonderzoek uitgevoerd op de locatie Lange Boomweg en Hoogezandsche Poldersekade (11 april 2013). De bodem op de locatie bestaat tot circa 1,5 m –mv uit kleigrond, waaronder tot 2,0 m –mv (maximale boordiepte) zandgrond aanwezig is. De grondwaterstand bedraagt circa 0,8 m –mv. In de bodem zijn in bodemvreemde bestanddelen (slib) aangetroffen. Op de locatie zijn bij de inspectie van het maaiveld en de opgeboorde grond geen asbestverdachte materialen aangetroffen.

Ter plaatse van het noordelijk deel van het plangebied zijn in de bovengrond ten hoogste lichte verontreinigingen vastgesteld. De bovengrond ter plaatse van het zuidelijke terreindeel is heterogeen matig tot sterk verontreinigd met zink en matig verontreinigd met arseen. In de kleiige ondergrond zijn lichte verontreinigingen met zware metalen vastgesteld. In de zandige ondergrond zijn geen verontreinigingen vastgesteld.

Op basis van de onderzoeksresultaten is vermoedelijk ook sprake van een ernstig geval van bodemverontreiniging met zink.

Uit een quick-scan ten behoeve van het nieuw op te stellen bestemmingsplan wordt aangegeven dat in het gebied mogelijk een geval van ernstige bodemverontreiniging aanwezig is. Naar aanleiding hiervan is het onderzoek nader geanalyseerd. De locaties waar in de onderzoeken verontreinigingen boven de interventiewaarde zijn aangetroffen blijken buitendijks

te liggen. Buitendijks is de Waterwet van toepassing er is er geen sprake van een overschrijding van de interventiewaarde maar van maximaal klasse B.

De resultaten uit het uitgevoerde onderzoek van ATKB zijn getoetst aan de normen voor waterbodembodem. Uit deze toetsing is gebleken dat in het gebied indicatief maximaal klasse B wordt aangetoond.

Bovenstaande bevindingen zijn in het voortraject omschreven in het opgestelde Grondstromenplan en zijn besproken met de Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid en Rijkswaterstaat.

Geconcludeerd kan worden dat er geen sprake is van een 'ernstig geval' van bodemverontreiniging, maar voor het Buitendijks gebied de Waterwet van toepassing is. Op basis hiervan is de kwaliteit indicatief maximaal klasse B.

7.3.3 Conclusie

Onderzoek heeft aangetoond dat de bodemverontreiniging niet de interventiewaarde overschrijdt. Het aspect bodem vormt dan ook geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

7.4 Externe veiligheid

7.4.1 Kader

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden.

In het kader van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gelezen in samenhang met de regels omtrent externe veiligheid moet worden onderzocht of er sprake is van aanwezigheid van risicobronnen in de nabijheid van de locatie waar de ontwikkeling plaatsvindt en dienen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR), en de eventuele toename hiervan, berekend te worden.

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. De normstelling heeft de status van een grenswaarde die niet overschreden mag worden. Voor kwetsbare objecten wordt in zowel bestaande als nieuwe situaties het niveau van 10^{-6} per jaar als grenswaarde gehanteerd. Nieuwe beperkt kwetsbare objecten zijn alleen toegestaan onder een gewichtige motivering. Bestaande beperkt kwetsbare objecten zijn toegestaan binnen de PR 10^{-6} contour.

Het GR kan worden beschouwd als de maat van maatschappelijke ontwrichting in geval van een calamiteit (en drukt dus de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal 10 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg van een calamiteit). De normstelling heeft de status van een oriënterende waarde. Deze waarde is geen vastgestelde wettelijke norm. Voor het bevoegd gezag geldt met betrekking tot het GR wel een verantwoordingsverplichting.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen over wegen, water en spoor

Per 1 april 2015 is het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) in werking getreden. In het Bevt staan regels voor de ruimtelijke inrichting rond wegen, waterwegen en spoorwegen met vervoer van gevaarlijke stoffen.

Het Bevt hanteert een vaste grens van 200 meter, vanaf de buitenrand van de transportroute, waarbuiten in principe geen beperkingen hoeven te worden gesteld aan het ruimtegebruik. Buiten de 200 meter is een verantwoording niet noodzakelijk. Wel geldt dat bij ruimtelijke ontwikkelingen die nieuwe kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten mogelijk maken buiten de 200 m dient in de toelichting aandacht moet worden gegeven aan de aspecten bestrijdbaarheid en zelfredzaamheid voor zover het binnen het invloedsgebied van de transportroute is gelegen.

Ten aanzien van de verantwoordingsplicht groepsrisico wordt, net als bij het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb), onderscheid gemaakt tussen een volledige verantwoording en een beperkte verantwoording van het groepsrisico.

Een volledige verantwoording kan bovendien achterwege blijven indien kan worden aangetoond dat:

- a. het groepsrisico, niet hoger is dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico, of;
- b. het groepsrisico, gelet op de redelijkerwijs te verwachten verandering van de dichtheid van personen, met niet meer dan 10% toeneemt en;
- c. de oriëntatiewaarde, gelet op de dichtheid van personen, niet wordt overschreden;
- d. Indien sprake is van een volledige verantwoording dienen maatregelen ter beperking van het GR, alternatieve ruimtelijke ontwikkelingen met een lager GR en mogelijkheden en voorgenomen maatregelen ter beperking van de omvang van een calamiteit te worden overwogen. Een beperkte verantwoording houdt wel rekening met de effecten van een calamiteit en vindt alleen plaats als het plangebied binnen het invloedsgebied (effectgebied) van transportassen is gelegen.

In het Bevt zijn tevens plasbrandaandachtsgebieden (PAG) benoemd voor transportroutes. Een PAG is een zone, waarbinnen een aanvullende verantwoording noodzakelijk is met betrekking tot het al dan niet nemen maatregelen om de effecten van een plasbrand te beperken en de zelfredzaamheid van personen.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen via buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarmee zijn nieuwe kwetsbare objecten binnen de PR 10⁻⁶ contour niet toegestaan. Ook is vastgesteld dat wanneer binnen het invloedsgebied van een buisleiding een ruimtelijk besluit wordt genomen, de verantwoordingsplicht van toepassing is.

Het Bevb gaat uit van een belemmerde strook van 4 of 5 meter, afhankelijk van de werkdruk. Voor deze strook geldt een bouwverbod en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden.

Net als bij het Bevi worden de risicoafstanden en rekenmethodiek die volgen uit het Bevb opgenomen in een regeling, de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb).

7.4.2 Onderzoek

Over het Hollands Diep vindt vervoer van gevaarlijke stoffen plaats. Ten westen van het plangebied is een buisleidingenstraat gelegen. De veiligheidszone van de buisleidingenstraat ligt gedeeltelijk over het plangebied. De natuurcompensatie krijgt geen recreatieve functie en is geen (beperkt) kwetsbaar object. Eén van de containers heeft een kantinefunctie, maar hier zullen slechts enkele personen kortdurend bevinden. De te plaatsen containers zijn dan ook geen (beperkt) kwetsbaar object. Ten aanzien van het in de omgeving aan te leggen windturbinepark wordt verwezen naar paragraaf 7.7 van deze toelichting. Het natuurcompensatiegebied zelf vormt geen risicobron voor de omgeving en heeft geen invloed op het vervoer van gevaarlijke stoffen over het Hollands Diep en op de naastgelegen buisleidingenstraat. Daarmee vormt het aspect externe veiligheid geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

Afbeelding: uitsnede risicokaart

7.4.3 Conclusie

Het natuurcompensatiegebied heeft geen invloed op het aspect externe veiligheid. In het kader van externe veiligheid zijn er geen belemmeringen voor de uitvoering van het plan.

7.5 Akoestische aspecten

7.5.1 Kader

Wegverkeerslawaaï

Conform artikel 74 van de Wet geluidhinder (Wgh) bevindt zich aan weerszijden van een weg een zone waarbinnen akoestisch onderzoek dient te worden uitgevoerd. Alvorens geluidgevoelige objecten - zoals woningen, scholen en kinderdagverblijven- kunnen worden geprojecteerd, dient te worden onderzocht of aan de normen van de Wgh wordt voldaan.

7.5.2 Onderzoek

Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe geluidgevoelige functies mogelijk, waardoor de Wet geluidhinder niet van toepassing is op dit plan. Het natuurgebied wordt niet openbaar toegankelijk gesteld. Het natuurgebied heeft daardoor geen verkeersaantrekkende werking. Het uitvoeren van akoestisch onderzoek is niet benodigd.

7.5.3 Conclusie

De Wgh is niet van toepassing op dit plan. Ook leidt het plan niet tot extra verkeersbewegingen. Ten aanzien van dit aspect zijn er dan ook geen belemmeringen voor de uitvoering van het plan.

7.6 Luchtkwaliteit

7.6.1 Kader

De kern van de Wet luchtkwaliteit is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL is een bundeling maatregelen op regionaal, nationaal en internationaal niveau die de luchtkwaliteit verbeteren en waarin alle ruimtelijke ontwikkelingen/projecten zijn opgenomen die de luchtkwaliteit in belangrijke mate verslechteren.

Het doel van de NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen. Voor wegverkeer zijn stikstofdioxide (NO₂), fijnstof (PM₁₀) en zeer fijnstof (PM_{2,5}) de belangrijkste stoffen. De in de Wet luchtkwaliteit gestelde norm voor NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde grenswaarde is voor beide stoffen 40 µg/m³. Daarnaast mag de PM₁₀ 24 uurgemiddelde grenswaarde van 50 µg/m³ maximaal 35 keer per jaar worden overschreden. De jaargemiddelde grenswaarde voor zeer fijnstof (PM_{2,5}) bedraagt 25 µg/m³.

Naast de introductie van het NSL is het begrip 'niet in betekenende mate bijdragen' (NIBM) een belangrijk onderdeel van de Wet luchtkwaliteit. Een project draagt NIBM bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit als de NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde concentraties niet meer toenemen dan 1,2 µg/m³. In dat geval is de ontwikkeling als NIBM te beschouwen.

Een ruimtelijke ontwikkeling vindt volgens de Wet luchtkwaliteit doorgang als ten minste aan één van de volgende voorwaarden is voldaan:

- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL;
- de ontwikkeling aangemerkt wordt als een NIBM-project;

- de gestelde grenswaarden in bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit niet worden overschreden;
- projectsaldering kan worden toegepast.

Voor zover de ruimtelijke ontwikkeling is opgenomen in het NSL of de ontwikkeling kan worden aangemerkt als NIBM-project is toetsing aan de grenswaarden van de Wet luchtkwaliteit niet nodig.

7.6.2 Onderzoek

Het natuurcompensatiegebied wordt niet openbaar toegankelijk. Daarmee heeft de ontwikkeling geen verkeersaantrekkende werking en kan de ontwikkeling als NIBM-project worden aangemerkt. De ontwikkeling heeft geen negatieve effecten op de luchtkwaliteit ter plaatse. Het uitvoeren van luchtkwaliteitsonderzoek is niet benodigd.

7.6.3 Conclusie

De realisatie van het natuurcompensatiegebied kan als NIBM-project worden aangemerkt en heeft geen negatieve effecten op de luchtkwaliteit. Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

7.7 Overige belemmeringen

Inleidend

Naast de hiervoor beschreven milieuaspecten kunnen er nog andere belemmeringen in of nabij het plangebied aanwezig zijn die van invloed kunnen zijn op de planvorming. Het gaat bijvoorbeeld om de aanwezigheid van straalpaden, planologisch relevante kabels en leidingen (zoals waterleidingen of rioleringsleidingen), beschermingszones en dergelijke.

Onderzoek

Ten westen van het plangebied is het (nog te realiseren) Windturbinepark Hoge Zandse polder gelegen. Langs de oever van het Hollands Diep kunnen negen windturbines worden geplaatst.

De vrijwaringszone van het windturbinepark is deels over het plangebied gelegen. Ter plaatse zijn de gronden tevens bestemd voor de bescherming en instandhouding van de geluids- en slagschaduw- en veiligheidsruimte van windturbines. Binnen deze zone mag er geen toename plaatsvinden van het aantal geluids-, en/of slagschaduw gevoelige functies en van kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten in de zin van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi).

Binnen het plangebied vindt uitsluitend de realisatie van natuurcompensatie plaats en worden drie containers geplaatst ten behoeve van opslag met een kantinevoorziening. Deze functies zijn geen geluids-, en/of slagschaduw gevoelige functies of (beperkt) kwetsbare objecten.

Conclusie

Ten westen van het plangebied wordt een windturbinepark aangelegd. De vrijwaringszone van het windturbinepark is deels over het plangebied gelegen. Binnen het plangebied worden geen functies mogelijk gemaakt die niet zijn toegestaan binnen deze vrijwaringszone.

Deel D: Uitvoerbaarheid en procedure

8 Uitvoerbaarheid

8.1 Economische uitvoerbaarheid

Tussen de gemeente en de initiatiefnemer wordt een verhaalsovereenkomst tegemoetkoming planschade gesloten. Daarmee is de initiatiefnemer verantwoordelijk voor eventuele planschade als gevolg van de ontwikkeling.

Exploitatieverplichting

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plantoelichting minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Tevens is met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening de verplichting ontstaan om, indien sprake is van ontwikkelingen waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, bijvoorbeeld voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, en de plankosten, deze moeten worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke overeenkomsten met iedere grondeigenaar. Als er met een grondeigenaar geen overeenkomst is gesloten en het kostenverhaal niet anderszins is verzekerd, dient een exploitatieplan te worden opgesteld welke tegelijkertijd met het bestemmingsplan moet worden vastgesteld.

De ontwikkeling die dit bestemmingsplan mogelijk maakt betreft geen bouwplan zoals bedoeld in artikel 6.2.1 Bro. Om die reden geldt er geen exploitatieverplichting en wordt er geen privaatrechtelijke overeenkomst gesloten.

8.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Plan(vormings)proces

Dit plan voorziet in een planologische/juridische regeling voor de ontwikkeling van een natuurcompensatiegebied. Hiermee wordt de EHS die verloren gaat als gevolg van de dijkversterking in de Hoeksche Waard gecompenseerd. Het uitvoeren van de dijkversterking is van algemeen maatschappelijk belang om de Hoeksche Waard te beschermen tegen overstromingen. Vanuit dat oogpunt wordt het plan maatschappelijke uitvoerbaar geacht.

Voorts wordt het ontwerpbestemmingsplan ter inzage gelegd, waarbij een ieder de mogelijkheid heeft een zienswijze in te dienen.

Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan maatschappelijk uitvoerbaar geacht.

9 Procedure

9.1 Voorbereidingsfase

Overleg

Conform artikel 3.1.1. van het Bro dienen burgemeester en wethouders bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met de rijks- en provinciale diensten die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

In dit kader zal het ontwerpbestemmingsplan voor advies worden toegezonden aan in ieder geval de volgende instanties:

- Rijkswaterstaat
- Provincie Zuid-Holland
- Waterschap Hollandse Delta

De ontvangen overlegreacties zullen worden samengevat en beantwoord, waarvan in deze toelichting te zijner tijd verslag wordt gedaan.

9.2 Ontwerpfase

Na afronding van het vooroverleg wordt de formele bestemmingsplanprocedure gestart. De aanpassingen die volgen uit de overlegreacties worden verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan. Ook worden er - indien nodig - ambtshalve aanpassingen doorgevoerd.

Op de voorbereiding van een bestemmingsplan is artikel 3.8 Wro (gelezen in samenhang met afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht) van toepassing. De kennisgeving van het ontwerpbesluit tot vaststelling van het bestemmingsplan moet in de Staatscourant worden geplaatst en dient - met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening - ook via elektronische weg te geschieden. Tevens dient de kennisgeving te worden toegezonden aan die diensten van Rijk en provincie die belast zijn met de behartiging van belangen die in het plan in het geding zijn, aan het waterschap en aan belanghebbende gemeenten.

Het ontwerpbestemmingsplan is gedurende zes weken ter inzage gelegd. Binnen deze termijn is een ieder in de gelegenheid gesteld schriftelijk en/of mondeling een zienswijze op het plan in te dienen. Ook zijn de stukken met de kennisgeving aan de in het bestemmingsplan genoemde diensten en instanties toegezonden (artikel 3:13 Awb), of is aangegeven waar de (digitale) stukken te vinden zijn (elektronische kennisgeving).

Tijdens de terinzagelegging zijn drie zienswijzen binnengekomen. Het betreft de volgende zienswijzen:

1. DELTA Infra b.v. in opdracht van Zeeland Refinery N.V./Total Opslag en Pijpleidingen Nederland N.V. (ZR), datum: 7 december 2016
2. DELTA Infra b.v. in opdracht van DOW Benelux b.v. (DOW), datum: 7 december 2016

3. Rijkswaterstaat, datum: 5 december 2016

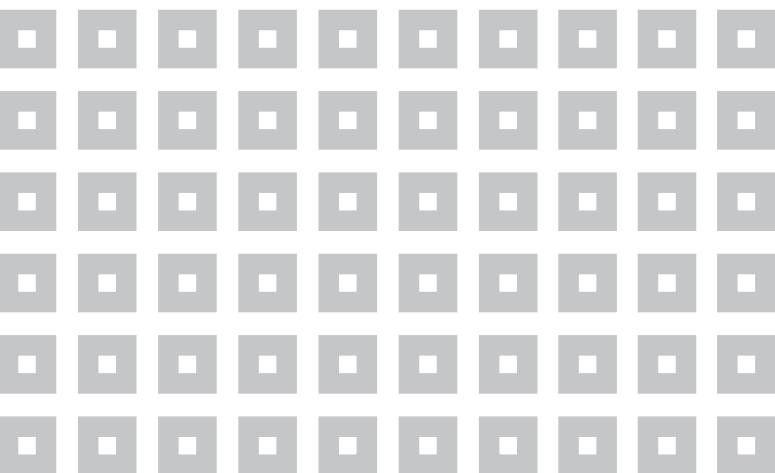
In de Zienswijzerapportage³ is een samenvatting en de beantwoording van de zienswijzen opgenomen. De zienswijzen hebben niet geleid tot aanpassing van het bestemmingsplan.

9.3 Vaststellingsfase

Binnen twaalf weken na de termijn van terinzagelegging moet de gemeenteraad beslissen omtrent de vaststelling van het bestemmingsplan.

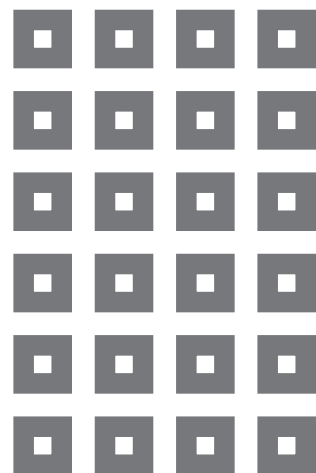
Het vastgestelde bestemmingsplan behoeft op grond van de Wro geen goedkeuring meer van Gedeputeerde Staten. Tegen het besluit tot vaststelling staat, voor belanghebbenden, direct beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Direct na de beroepstermijn treedt, indien tijdens de beroepstermijn geen verzoek om voorlopige voorziening is ingediend, het plan in werking waarna tot planrealisatie kan worden overgegaan, voor zover er geen omgevingsvergunningen nodig zijn. Voor de plaatsing van de containers zal een omgevingsvergunning moeten worden aangevraagd.

³ Bijlage 5: Zienswijzerapportage

KuiperCompagnons

Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Architectuur, Landschap
City & Regional Planning, Urban Design, Architecture, Landscape

e-mail: kuiper@kuiper.nl

www.kuiper.nl

Van Nelle Ontwerpfabriek

Gebouw Thee 0

Van Nelleweg 3042

3044 BC Rotterdam

T 010 433 00 99

F 010 404 56 69